

A zsidóknak a különféle gettókból való összpontosítását területi alapon hajtották végre. A Tisza folyó nyugati partja mentén élőket a Bácska keleti részéből Szegedre vitték. A Szegedre szállított délvidéki zsidó közösségek közé tartoztak Ada, Mohol, Szenttamás, Törökkanizsa és Zenta<sup>32</sup> zsidói. A szenttamási zsidókat először Óbecsére vitték, ahonnan a helyi zsidókkal együtt vagy Szegedre, vagy Bácsstopolyára kerültek.

A szegedi rendőrség 1944. május 10-i jelentése szerint a bácskai településekről Szegedre szállított zsidók száma 2266 volt. 736 családból álltak, melyekben 601 férfi, 1081 nő és 584 gyermek volt.<sup>33</sup>

A Bácska központi zónájában élőket Szabadkán gyűjtötték össze. Röviddel azután, hogy Újvidéket 1941 áprilisában magyar csapatok szállták meg, a város katonai parancsnoka, Bajor Ferenc tábornok 5 millió pengő<sup>34</sup> váltságdíjat vetett ki a zsidókra és a szerbekre, az előbbiekre azért, „mert nem járultak hozzá a magyar ügyekhez a jugoszláv megszállás alatt”. A zsidó közösség vezetőitől először azt követelték, hogy 48 órán belül adják át a pénzt. Mikor azonban a gyűjtésben részt vevő rendőrök meggyőződtek róla, hogy a zsidók képtelenek összegyűjteni ilyen sok pénzt a számukra előírt idő alatt, hajlandók voltak elfogadni a zsidó vezetők által felajánlott 3,4 millió pengőt. A magyar rendőrök azzal a fenyegetéssel kényszerítették a zsidókat a pénz azonnali átadására, hogy ellenkező esetben átadják őket a rettegett usztasáknak, a horvát fasisztáknak. A váltságdíj oroszánrészét Bajor megosztotta tisztársaival; Bonczos Miklós, a belügyminisztérium akkori államtitkár-helyettese állítólag 100 000 pengőt kapott.<sup>35</sup>

Az 1942. januári megszárlások az újvidéki zsidók közül szedték a legtöbb áldozatot (lásd a 6. fejezetet). A megszárlások nyomán erősen megfogyatkozott zsidó közösség a gettózás idején kb. 1900 zsidóból állt. Az újvidéki zsidók összegyűjtését Nagy Miklós őrnagy és Zombory Gyula rendőrfőnök felügyelete mellett hajtották végre. A Szabadkára átvitt zsidókat egy gabonamalomban szállásolták el, ahonnan többségüket május 13-án átszállították Bajára. A legtöbb újvidéki zsidót május 27-én deportálták a Baján lévő többi zsidóval együtt.<sup>36</sup>

A Duna menti településeken élő zsidókat a Bácska nyugati részén és a Baranyában, a Dráva folyó mentén élőkkel együtt Bajára vitték bevagonírozásra.<sup>37</sup> Köztük voltak Zombor zsidói, akiket először a helyi selyemgyárban gyűjtötték össze, mely gettóként szolgált, aztán Bajmokra vitték, majd végül átszállították őket Bajára.<sup>38</sup> A zombori zsidók egy részét Bácsstopolyára szállították, s onnan Auschwitzba deportálták. Közvetlenül május 27. előtt, amikor Bajáról megkezdődtek a deportálások, sok, Szegeden és Szabadkán koncentrált délvidéki zsidót, köztük az újvidéki zsidók zömét, szintén átvittek Bajára a gyűjtőtáborba.